

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Bogen om Adler

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 120.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-txt-shoot-id29a0c20d-3490-494c-97b5-d8d29a65dcb9.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

c) Mag:Adlers 4 sidste Bøger. – Tid, Ro var det Mag: A. behøvede, en streng, fundamental, christelig Begrebs-Skole for at vinde den ønskelige Proportionerethed mellem Subjektivitetens Grebetheid og Tankebestemmelsernes kvalitative Urokkelighed. MagA yttre det selv, »at han ved i længere Tid roligen at bearbejde Ideerne vil for Fremtiden see sig istand til at give disse en mere passende Form«, – og derpaa begynder han en ny, volumineus Produktivitet, hvor han dog i Retning af kvalitativ Dannelse ikke befindes at være kommen videre ja snarere at være bleven endnu skjødsløser, da han end ikke synes at føle nogen Trang til kvalitativt at forstaae sig selv i at have haft en Aabenbaring. Det at han selv synes at indsee, at han trænger til en Pause; det at han istedenfor at handle i Kraft af denne Anskuelse, continuerer sin Produktivitet, er psykologisk ret karakteristisk, og desto værre et Indicium paa, at det nok vil falde ham vanskeligt at give sig Tid til i Alvor ret at besinde sig. Det, at en Mand, der i travl Virksomhed realiserer det Modsatte, har det Mundheld, at han for Fremtiden haaber at forandre sig: betyder gjerne, at der nok ikke bliver Noget af Forandringen. Den Trang der kunde være i ham til Forandringen faaer ingen Magt over ham netop fordi den bestandigt udtales, saa det tilsidst kun bliver ham en Trang en Gang imellem at sige det eller ofte sige det, – medens han gjør det Modsatte. Det er forunderligt nok, at Holberg ikke har benyttet dette Træk i Fremstillingen af den Stundesløse; det vilde være ganske karakteristisk for den Stundesløse om han havde haft det Mundheld: »det er ikke til at udholde, den Masse af Forretninger, men fra Nytaar vil jeg ogsaa ganske trække mig tilbage fra Forretningslivet.« Det er ganske vist, at denne Replik, naar Tilskueren tillige dramatisk, ved Hjælp af en Situation, maatte blive opmærksom paa at den var et Mundheld, netop vilde karakterisere hans Stundesløsheds ustandselige Fart, at han var uhelbredelig. Naar en Student længe har læst til sin Embeds-Examen, saa bliver det vel med hvert Aar mindre sandsynligt, at han engang gjør Alvor af at tage den, men bliver det ham først et Mundheld: næste Gang kommer jeg – saa er det klart nok, at han ikke faaer nogen Examen. Trop er just derfor haabløst at opgive, fordi han har sit Haab i Form af et Mundheld.